

ഓർമ്മകളുടെ ഒരു റോസാസ്യവ്

ഡോ. പോൾ മണലിൽ

ജീവിതത്തിന്റെ പ്രാലോധപ്പുലതികളെ ഓർത്തെടുക്കുന്ന മാത്യു പ്രാലിന്റെ സുന്ദരമായ ആലോവനങ്ങളാണ് ‘എൻ്റെ ബോധിവുക്കഷങ്ങൾ’. ബാല്യ-കൂദാശ ഓർമ്മകൾക്കു ജീവനും പകരുന്ന ഒരു ചെറിയ പുസ്തകമാണിതെന്ന് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗണിക്കാമെങ്കിലും ഒരുപ്പുതുകാരന്റെ ജീവിതവസ്തുതയിൽ സുന്ദരമായ കാലമാണ് ‘എൻ്റെ ബോധിവുക്കഷങ്ങൾ’ എന്നു നിർവ്വചിക്കാനാണ് താനേരെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നത്. ബാല്യ-കൂദാശ ഓർമ്മകളെ കാലത്തിന്റെ വസ്തുതമെന്നു വിശ്വേഷിപ്പിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ മാത്യു പ്രാലിന്റെ ഓർമ്മകൾ ആ ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. പുഡി തെളിഞ്ഞാഴുകുന്നതുപോലെ തെളിഞ്ഞതു കാണാൻ കഴിയുന്ന ഓർമ്മകൾ. കുടിപ്പുള്ളിക്കുടം, പള്ളിക്കുടം, കൈപ്പുഴ സ്കൂൾ, പാലാകാലം, അകാലം എന്ന്. ബി. റിൽ എന്നിങ്ങനെ അഭ്യു ചെറിയ അഭ്യാധാരങ്ങളിലായി മാത്യു പ്രാൽ തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ആ വസ്തുക്കാലത്തെ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു- ‘എൻ്റെ ബോധിവുക്കഷങ്ങളിൽ’

അവന്തുകളിൽ തുടങ്ങി എഴുപതുകളിൽ അവസാനിക്കുന്ന മാത്യു പ്രാലിന്റെ വിദ്യാർത്ഥിന്മരണകൾ അറിവിന്റെ മാത്രമല്ല തിരിച്ചറിവിന്റെയും കാലമായിരുന്നു- അതാണ് ‘എൻ്റെ ബോധിവുക്കഷങ്ങൾ’. അറിവി ന്റെയും തിരിച്ചറിവിന്റെയും അനുഭവങ്ങളും അനുഭൂതികളും മാത്രമല്ല അറിവില്ലായ്മയുടെയും തിരിച്ചറിവില്ലായ്മയുടെയും അന്താന-വിജ്ഞാനങ്ങൾ കൂടി ആർജിക്കുന്നതിന്റെ മധുരമായ ഓർമ്മകളാണ് പ്രാലിനുള്ളിൽ നിന്നും പറയാനുള്ളത്.

ജീവിതത്തിന്റെ പള്ളിക്കുടത്തിൽ നിന്നു ഒത്തിൽ പരിക്കാനുണ്ടെന്ന പാഠവും മാത്യു പ്രാൽ ഓർത്തെടുക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഈ കൃതിയുടെ പ്രധാന മേര. ചട്ടലമായ ആ ബാല്യ-കൂദാശങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധ മാത്യു പ്രാലിന്റെ സരളവും സരസവുമായ ശദ്യത്തിൽ കൂടി വിനൃസിക്കപ്പെടുന്നു, ഈ പുസ്തകത്തിൽ.

എഴുപതു സംഖ്യാരംഭങ്ങൾക്കു മുമ്പുള്ള ഒരു കൊച്ചുഗ്രാമത്തിന്റെ സ്വന്തനങ്ങൾ ‘കുടിപ്പുള്ളിക്കുടം’ എന്ന ശീർഷകത്തിൽ കാച്ചിക്കുറുക്കി വച്ചിട്ടുണ്ട്, പ്രാൽ. കുടിപ്പുള്ളിക്കുടക്കാലം ഇല്ലാത്ത സമകാലത്തു ജീവിക്കുന്ന തലമുറക്ക് ആശാൻ കളരിയിലേക്കുള്ള യാത്ര മാത്രമല്ല, ഗുരുവിലേക്കുള്ള യാത്ര തന്നെ ഇന്നു ഇല്ലാത്ത തായിരിക്കുന്നു എന്നാൽ ജീവിതത്തിൽ എത്ര പരിച്ചാലും വളർന്നാലും മാത്യു പ്രാലിനു കൊപ്പയാശാൻ്റെ കളരിയിലേക്കുള്ള ആ യാത്രകൾ മറക്കാൻ കഴിയുമോ? “കൊരണ്ടിയിലിരുന്നു ആശാൻ ഓല ഇടതു കൈകയിൽ താങ്കിടിച്ച് മടയിൽ വച്ച്, വലതു കൈകയിൽ പ്രത്യേക രിതിയിൽ നാരായം പിടിച്ച് അക്ഷരങ്ങൾ കോരു ബോൾ, ആ അക്ഷരങ്ങൾക്കു എന്നു വടവാൻ” എന്നു പ്രാൽ എഴുതുന്നേം ആ അക്ഷരങ്ങൾ തന്റെ ഹൃദയഭിത്തിയിൽ എഴുതിവച്ച് അനുഭൂതിയായി അദ്ദേഹം ഓർത്തെടുക്കുന്നു. ‘കുടിപ്പുള്ളിക്കുടം’ ഓർമ്മ പ്രാലിനു മാത്രമല്ല നമുക്കും ഗുരുവിലേക്കുള്ള ഒരു യാത്രതന്നെ.

‘പള്ളിക്കുട’ ത്തിൽ പള്ളിക്കുടം മാത്രമല്ല പള്ളിയും പടക്കാരനും കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. പിനെ, നാട്ടിപ്പുരത്തെ ഒട്ടേറോ കമകളും കമാപാത്രങ്ങളും മേഖാടിയായുണ്ട്. നല്ല രസമുള്ള, ഓർക്കുന്നോറും ശുപാതു രത്യം ഏറുന്ന, അനുഭവങ്ങളും അറിവുകളും പ്രാൽ ഈ വണ്യത്തിൽ ചാലിച്ചുചേര്ത്തിരിക്കുന്നു. ഇതു പ്രാലിന്റെ മാത്രം ബാല്യമല്ല, അവന്തുകളിൽ ഉടക്കവഴികളിലുടെയും വരവുത്തുടെയും തോട്ടിലുടെയും ചെമ്മൺപാതയിലുടെയും ഓടികളിച്ച് പള്ളിക്കുടത്തിൽ പോയവരുടെ നിറമുള്ള ബാല്യത്തിന്റെ ആരവം കുടിയാണ്. അക്കാലത്തു എൽ.പി.സ്കൂളിൽ പോയിട്ടുള്ളവർക്കു പ്രാലിന്റെ ഈ വിവരണം ഒരുപക്ഷേ കോരി തത്തിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകളായി അനുഭവപ്പെടുക്കും: “നീംകുർ പള്ളിയുടെ വിശ്വാസമായ മുറ്റത്തിന്റെ വടക്കു പടിഞ്ഞാറ് എടുന്നിള്ളതിൽ ഒരു നിലയിൽ ഒരു കെട്ടിടം, അതാണ് പള്ളിക്കുടം. വടക്കു മുാൽക്കണ്ണും പടിഞ്ഞാറു പുഞ്ചുടാവും. വർഷകാലത്തു പടിഞ്ഞാറോടു നോക്കിയാൽ കായൽപ്പോലെയാണ്. പള്ളിക്കുട തിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ അപ്പോൾ വെള്ളം കയറും. മുടിനു മുകളിൽ വെള്ളത്തിൽ നീനിയാണ് നടപ്പ്. നീക്കരി നനയും. പക്ഷേ, നനയാൻ ആർക്കും ഉടുമ്പിലും. കൂസ്സിലിരുന്നാൽ പള്ളിക്കുടത്തിന്റെ ഭിത്തിയിൽ ഓളം വന്നു താളമിടുന്നതു കേൾക്കാം.”

കാലിൽ ചെളിപറ്റിയാൽ പാടത്തിന്റെ ചെളിക്കഴുകിക്കളില്ലയും. പ്രാൽ എഴുതുന്നതുപോലെ നനയാൻ നികർ മാത്രമേ ഉള്ളൂ - പലർക്കും ഉടുമ്പിലും! സ്കൂളിലേക്കു എറ്റുകൂടിയിൽ പോകുന്നവർ സ്കൂൾ വിട്ടാൽ കളിച്ചും ചിരിച്ചും നിന്നും ഇരുന്നും പേരയ്ക്കാ പരിച്ചും ചാന്പങ്ങാ തിന്നും പതുക്കയെ വീടിലെത്തു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ പ്രാൽ വർണ്ണിക്കുന്ന നമ്മൾ പറയാൻ കൊതിച്ച പള്ളിക്കുടം കമകൾ പ്രാൽ പറയുന്നതുപോലെ തോന്നും. പാഠപ്പുസ്തകങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടെങ്കിലും പലർക്കും അതിന്റെ ഏതാനും ഒരുക്കാം മാത്രമേ കാണുകയുള്ളതു! ചിരിക്ക് പൊതു സ്കൂളിലേക്കു എറ്റുകൂടിയാണ്. മേലുടുപ്പ് ആർക്കുമിലും. അതില്ലാതെ കൂസ്സിൽ വരാൻ നാണ്യവുമിലും ഇങ്ങനെ പ്രാൽ പഴയ കമകൾ അയവിരിക്കുന്നവർ വാഴവെള്ളിയിട്ടു വെള്ളം കെട്ടി മുറുക്കും. പെൺകുടികൾ മുട്ടറും പാംബാഡയാ എറുമുന്നോ ധരിക്കും. മേലുടുപ്പ് ആർക്കുമിലും. അതില്ലാതെ കൂസ്സിൽ വരാൻ നാണ്യവുമിലും ഇങ്ങനെ പ്രാൽ പഴയ കമകൾ അയവിരിക്കുന്നവർ വള്ളായ്മയെയും പൊച്ചിച്ചിരിക്കും കുക്കിയിൽ ഒരു തലമുറയെ കണ്ണുപറിക്കാൻ പ്രാലിന്റെ ഓർമ്മകൾ പ്രചോദനം പകരുമെന്നല്ല പറയേണ്ടതെന്നു തോന്നുന്നു. പിന്നെയോ, മാത്യു പ്രാൽ എഴുതുന്ന പള്ളിയുടെ ഓർക്കും അമാർത്ഥത്തിൽ പുതിയ തലമുറയുടെ ഉള്ളിലെ അശ്വിയെ ജീവിക്കുകയാണ്, ഇതിലുണ്ട്.

കമ പറയുന്ന മാതിൽ എഴുതാനുള്ള ശൈലി പ്രാലിനുണ്ട്. ഓർമ്മകളും കമയും തമിൽ എന്നാൻ വ്യത്യാസമനും ചോദിച്ചാൽ ഓർമ്മകളിൽ സത്യമുണ്ട്. കമയിൽ അസത്യമല്ല ഭാവനയും ഉണ്ട് എന്നുള്ള താൻ. എന്നാൽ ഓർമ്മകളിൽ അല്പം നിറം ചാലിച്ചുചേർത്താൽ അതു ഭാവനയാക്കണമെന്നില്ല പ്രാലിൻ്റെ എഴുതിയെന്നുള്ള കരുതൽ, അതിൽ ഓർമ്മകൾ ഭാവനയായി പീലിവിടർത്തുന്നു എന്നതു തന്നെ. അതായതു ഒരു സർഗ്ഗാത്മകസൂഷ്ഠി നടത്തുന്ന അനുഭൂതിയോടൊന്നാണ് പ്രാൽ എഴുതുന്നത്. വൈകം മുഹമ്മദ് ബഷീർ തന്റെ ബാല്യകാലത്തെ ഓർമ്മിച്ചുതിയ ഭാവനാസൂഷ്ഠിയാണ് വിവ്യാതമായ ‘ബാല്യകാലസവി’. അതു ബഷീർ ജീവിതം തന്നെയാണ്. ആ ജീവിതത്തിൽ സന്ദേശവും ഉല്ലാസവും കളിയും ചിരിയും വേദനയും നോന്നവെളിവും മാത്രമല്ല പ്രണയവും ഉണ്ടായിരുന്നു.

അതിനാൽ ബഷീർ നിന്നു പ്രാലിലേക്കുള്ള ദുരം വളരെ കുറവാണെന്നു നമുക്കു തോന്നിപ്പോകും. നാലാംക്കാസ്തിലേക്കു ജയിച്ചു ചെന്നപ്പോൾ അകാമമയെക്കാൾ ഭംഗിയുള്ളതു ആൻസിയെ കണക്കാരും പ്രാൽ ഇങ്ങനെ വർണ്ണിക്കുന്നു: “അവർക്കു വെളുപ്പിൽ ചുവന്ന പുകളുള്ള പാവാടയുണ്ട്. അതുമല്ല ഇളം ചുവ പുള്ളി ഉടുപ്പിം അവൾ ഇട്ടിരിക്കുന്നു. ഉടുപ്പില്ലാം പെണ്ണുഞ്ഞെള്ളാം ചമിപ്പോയി. മാത്രവുമല്ല അവൾ മുടി ചീകി വച്ചു ചുവന്ന റിബൺ കൊണ്ടു കെട്ടിയിട്ടുമുണ്ട്. മറ്റാരു പെൺകൊച്ചിനും റിബൺില്ല. അവർക്കു കഴുതിൽ സർബ്ബമാലയുണ്ട്. കാലിൽ വെള്ളിപ്പാദസരങ്ങളുണ്ട്.” തനിക്ക് പെങ്ങമാർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ പെണ്ണുഞ്ഞെളു നോക്കുന്നോൾ നാണം തോന്നിയ നാലാംക്കാസ്തികാരൻ മതചുരുൾ എന്ന മാത്രും പ്രാൽ പക്ഷേ പുത്രൻപുരുത്യക്കൽ അവരായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ആൻസി അറിയാതെ അവളുടെ വീടു കാണാൻ പോയ കാര്യവും മറ്റും ഇതിൽ അനാവരണം ചെയ്യുന്നോൾ ഓർമ്മയും അനുഭവവും ഒരു കമയായി രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അനുഭവത്തെ ഭാവനയാകി - കവിതയായും കമയായും നോവലായും പിൽക്കാലത്തു പ്രാൽ കോറിയിട്ടു ബാല്യം മുതൽ അദ്ദേഹം പ്രകടിപ്പിച്ച ഇത്തരം സർഗ്ഗാത്മകത കൊണ്ടാണെന്നു തോന്നിപ്പോകുന്നു. ഒരു എഴുതുകാരൻ്റെ സുക്ഷ്മമനിരീക്ഷണം, വസ്തുതാസംഗ്രഹണം, ഭാഷാപരമായ മെയ്വച്ചകം, സംശയനാനൈപ്പുണ്ടും, ആസാദനശൈഖി, പ്രതിഭാവിലാസം എന്നുവേണ്ട എല്ലാ സിദ്ധിയും സാധനയും പ്രാൽ ബാല്യം മുതൽ സാധത്തമാക്കിയെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

അഥവാംക്കാസിൽ പതിക്കുന്നോൾ ആദ്യത്തെ ‘ലോകാന്തര യാത്ര’ നടത്തിയ കാര്യം പ്രാൽ ഓർത്തെടുക്കുന്നു. അതിരിസ്യുച മാനാടു മതായിച്ചുന്നേ ഫീമത്ത് കാരിൽ അപ്പനോടാപ്പും മാനനവാടിക്കട്ടുത്ത തല പ്ലാളി തേയിലത്തോടുത്തിലേക്കു നടത്തിയ ആ യാത്രയെപ്പറ്റിയും ആദ്യമായി ബിരിയാണി കഴിച്ചതിനെപ്പറ്റിയും മാത്രമല്ല തോട്ടം ബംഗ്ലാവിലെ താമസത്തെപ്പറ്റിയും പ്രാലിനു ഒപ്പിയെടുത്ത ഓർമ്മകളുണ്ട്. ഒരു കമ വർണ്ണിക്കുന്ന മട്ടിൽ പ്രാൽ അവതുകളിലെ ആ മാധ്യരും അയവിരിക്കുന്നു! “രാത്രിയിൽ ബംഗ്ലാവിലെ വിളക്കുകൾക്ക് നല്ല വെള്ളിവെള്ളിച്ചുമാണ്. വിളക്കു കെടുത്തിയാൽ മുറിയിൽ മിനാമിനുങ്ങുങ്ങുകൾ മിനി മിനി പറക്കും. പുറത്തു പല പല കിളിയൈച്ചുകൾ കേൾക്കാം. ജനല്യകൾ തുറന്നിട്ടാൽ മുടൽമണ്ണ കേരിവരും. തേയിലച്ചുടികൾക്കിടയിലും ഞങ്ങൾ ഓടികളിലും അടിക്കുന്നുണ്ടോ? അവരുടെ ഉള്ളിൽ സമുഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പകർവെള്ളിച്ചതിലും മുട്ടും...”

അതെ, അനിശ്ചിതമായ ഭാവിയെപ്പറ്റി സപ്പനു കണ്ണെ ഒരു തലമുറയുടെ സചേതനമായ കമകളാണ് മാത്രും പ്രാലിനു മുണ്ടു വണ്ണാതിനിലും അവയും പരിയാനുള്ളതും. പെപ്രമാൻ സ്കൂളിൽ ഒപ്പും പരിച്ച പല ചങ്ങാതികളും കൈപ്പുചും സ്കൂളിൽ എത്തിയില്ല. കുലിപ്പിണിക്കാരനായി മാറിയ ഗോപിയെ പോലെ പലരും പഠനം നിർത്തിയതു തന്നെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത് പ്രാൽ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അത്തരം വേദനകൾ ഇന്നത്തെ തലമുറ മനസ്സിൽ കൊണ്ടു നടക്കുന്നുണ്ടോ? അവരുടെ ഉള്ളിൽ സമുഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വേദന?

സ്കൂൾ ഓർമ്മകൾ നമ്മിൽ പലർക്കും ഇപ്പോൾ നഷ്ടപ്പെട്ട പരുവിനു കണക്കെ ഓടിയെത്തുന്നുണ്ടാവും. ജീവിതത്തിൽ ഏറ്റവും കുടുതൽ സാത്യനും സന്ദേശവും അനുഭവിച്ച കാലമാണത്. പോത്തൻകുട്ടി സാറിന്റെ ചുരൽപ്പരയോഗം പോലും പ്രാൽ ആസാദിച്ചു. പള്ളിയിൽ അവതരിപ്പിച്ച കമാപ്രസംഗം പ്രാൽ പള്ളിക്കുടുത്തിലും അവതരിപ്പിച്ചു. സ്കൂൾ ലീഡറായപ്പോൾ പ്രസംഗിക്കാൻ പരിച്ചു. പതിയിൽ മാത്രും സാറിൽ നിന്നും യുറി ഗഗാറിൻ ശുന്നാകാശത്ത് എത്തിയ കാര്യം മാത്രമല്ല ബർലിൻ മതിൽ തുടങ്ങി ലോകത്തെ സകലമാന വിശ്വാസങ്ങളും പ്രാൽ അറിഞ്ഞു. ഒരു വീടിലും അന്ന് റേഡിയോയും പത്രവും ഇല്ല. അതു പോലെ മലയാളം അഭ്യാപകനായ വിഡാൻ ജോസഫ് മുകളേൽ ശ്രേകങ്ങൾ ചൊല്ലി അർത്ഥം പറഞ്ഞു കൊടുത്തു. ഇങ്ങനെ ഓർമ്മയിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്ന അഭ്യാപകരെയും പ്രാൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നു. തന്റെ സർഗ്ഗവാസന പ്ലാംച്ചോ ടിലെ ലുക്കാക്കു പ്രണയലേവനം എഴുതിക്കൊടുക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ആദ്യമായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതെങ്കിലും അതിൽ അറിയാതെ പ്രയോഗിച്ച ‘ശാരോൺ താഴ്വര’യും ‘ശോഗന പുഷ്പ’വും ‘ജീവിത മനിയർ’യും മറ്റും അന്നത്തെ മതച്ചുനെ പിൽക്കാലത്തു മാത്രും പ്രാൽ എന്ന എഴുതുകാരനിൽ മാറുന്നതിൽ ഒരു പങ്കുവഹിച്ചില്ലെയെന്ന് പറയാതിരിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നതിൽ വായനയിലും ലഭിച്ച അറിവുകളെ അദ്ദേഹം എഴുതിയെന്നുള്ളൂ സാമഗ്രികളാക്കി. ബാല്യത്തിൽ അദ്ദേഹം വൈവിഡി വായിച്ചിരുന്നു.

സ്കൂൾ കാലഘട്ടം കഴിത്തു പാലാ സെൻ്റ് തോമസ് കോളേജിലും ചങ്ങനാഡ്രീ എസ്.ബി. കോളേജിലും പരിക്കാനെത്തുന്ന കാലത്തെ അനുഭവങ്ങൾ ‘പാലാകാലം’, ‘അക്കാലം എസ്.ബി.യിൽ’ എന്നീ വണ്ണങ്ങളിൽ അയവിക്കുന്നു. പ്രാലിന്റെ ഓർമ്മകൾക്കു കുറൈക്കുടി ചുട്ടും ചുരും അനുഭവപ്പെട്ടു തുട ഞേന്തു അക്കാലത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നൊഴാണ്. അതോരു കാലമാണ്. ജീവിതത്തെ അതിന്റെ വസ്തുമാളി കയിൽ ആദ്ദേഹിച്ച ദിനങ്ങൾ. ഇക്കാലത്തെ ശാസ്ത്രപഠനവും സാഹിത്യപഠനവും പ്രാലിന്റെ സർഗ്ഗ സ്ഥാതന്ത്ര്യത്തെ വിജ്ഞംഖരം ചെയ്തു. പാലാ കോളേജും എസ്.ബി. കോളേജും മാത്യു പ്രാൽ എന്ന ഏഴു തുകാരണങ്ങളും അഭ്യാപകരണങ്ങളും കവിയുടെയും സഹ്യദയങ്ങളും മാറ്റുരച്ചു കാണിച്ചു. അറിവും തിരിച്ചറിവും അനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് അനേകം ബോധിവൃക്ഷങ്ങളുടെ തണ്ടിൽ താൻ മുരുന്ന് ആസാദിച്ച അനുഭൂതികൾ എത്രയെത്ര! ഗുരുക്കുമ്പുരും ഗുരുതുല്പരും മാത്രമല്ല മിത്രങ്ങളിലും എത്രയോ ഗുരുക്കുമാരെ പ്രാൽ കണ്ണഭത്തിയിരിക്കുന്നു.

ഇന്നത്തെ തലമുറക്കു അനുമായ സർഗ്ഗവസ്തുകാലമാണ് കലാശലക്ഷ്മിലെ അറുപതുകളും, ഏഴു പതുകളും. പാലായിൽ ‘ചത്തജീവികളുടെ മണം’ പേരിയാണ് സുവോളജി ക്ലാസിൽ ഇരുന്നതെങ്കിലും തനിക്കു ചുറ്റുമുള്ള ജീവനുള്ള മനുഷ്യരുടെ തുടിപ്പുകളിലാണ് പ്രാലിന്റെ മനസ്സ് ‘മിസ്റ്റിക്കൽ’ ബന്ധം സ്ഥാപിച്ചത്. സിനിമ, നാടകം, കമ്മയഞ്ചുത്ത് എന്നിങ്ങനെ സുവോളജിയിൽ ഇല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ കൂപം വന്ന കാലമാണ് ‘പാലാകാലം’. പാലാകാലം പ്രാലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ഒഴിവിൽവുണ്ടാക്കിയോ? നല്ല നിലാവുള്ള രാത്രികളിൽ പാലായിലെ വാസക്കേന്മായ ‘ഗോകുല’ത്തിന്റെ മുന്നിലുള്ള കൈത്തേം ടീം കരയിൽ ഇരുന്ന് പരമാണു മുതൽ പരമപിതാവുവരെയുള്ള വിഷയങ്ങൾ സംസാരിച്ചിരുന്ന പ്രാലിന്റെ ഓർമ്മകൾക്കു ഇപ്പോൾ രസം ഏറെയാണ്.

എസ്.ബി.കാലവും ഒരു സ്വതന്ത്രസർഗ്ഗാത്മക കാലമായിരുന്നു. എസ്.ബി.യിൽ പെട്ടിച്ചുമനുകൊണ്ടു വന്ന പഴയ സതീർത്ഥ്യൻ ഗ്രാഫി പറഞ്ഞത്, “എന്ന മുടക്ക കോളേജാ, ഇവിടെ പടിക്കേണ്ടതു മത്തച്ചേരും ഭാഗമോ” എന്നായിരുന്നു. ശരിക്കും പ്രാലിന്റെ ഭാഗമുള്ള ഓർമ്മകളാണ് എസ്.ബികാലം. സ്നേഹത്തിന്റെ മാധ്യരും നൃണാന്തുകൊണ്ട് പി.വി. ഉല്ഹാനാൻ മാപ്പിളയുടെ കീഴിൽ പറിച്ച കാലം. അവിടെ നിന്നു ലഭിച്ച ഗുരുക്കാരുണ്ടായിരും തണ്ടിലാണ് പ്രാൽ പിന്നെ താൻ സർഗ്ഗ ജീവിതം പടുത്തുയർത്തിയത്.

എസ്.ബി ഓർമ്മകൾ ഏഴുതിയാൽ തീരിപ്പി. ബിനോയി ചാത്തരുത്തിയും നരേന്ദ്രപ്രസാദും, വി.പി. ശിവകുമാരും അർബനും സി.ആർ. ഓമനക്കുടങ്ങും അലിയാറും സ്കറിയാ സകറിയായും ഒക്കെ എസ്.ബി. എന്ന ബോധിവൃക്ഷത്തണ്ണിൽ ഒപ്പം ഇരുന്നു പറിച്ചവരാണ്. എസ്.ബി എന്ന മഹാബോധിവൃക്ഷം പ്രാലിന്റെ ജീവിതത്തിൽ ശരിക്കും വഴിത്തിരിവായി. ഈ ഓർമ്മകൾ ഏഴുതാൻ പ്രാലിന്റെ കരങ്ങൾക്കു ശക്തി കൈവന്നതും എസ്.ബി എന്ന ബോധിവൃക്ഷത്തണ്ണിൽ നിന്ന് ആർജിച്ച സർഗ്ഗവെഭവം കൊണ്ടാണെന്നു തോന്നുന്നു. ഇപ്പോൾ ഏഴുപതുകൾ വരെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥി ജീവിതം പ്രാൽ ഓർമ്മത്തെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു ശ്രദ്ധമല്ലോ?

“ഈ പുവ് ഞാൻ പറിച്ചില്ലകിലും നാളെ വാടിക്കാഴിഞ്ഞു പോകും. നമ്മളെല്ലാം ഇതേപോലെ കൊഴിയേണ്ടവരല്ലോ?”

‘എൻ്റെ ബോധിവൃക്ഷങ്ങൾ’ എന്ന ഓർമ്മകൾ വായിച്ചുപ്പോൾ എന്നിക്കു തോന്നിയതു, നമ്മളെല്ലാം കൊഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് മാത്യു പ്രാൽ എന്ന ഏഴുതുകാരൻ നമുക്ക് ഒരു രോസാപ്പുവ് പറിച്ചു തന്നിൽ കുന്നു എന്നാണ്. ഒരിക്കലും വാടിക്കാഴിയാത്ത ഓർമ്മകളുടെ സുന്ദരമായ ഒരു രോസാപ്പുവ്! നദി പ്രാൽ.